

DIPTICHON

H A R K A I V A S S É V A

NOVEMBER. ANGYALOK.

Ím berendezkedtünk az elátkozott udvaron,
hol Marinetti versenyautója száguld és farol
körbe-körbe a palánkok között.

N. N. Á. irdatlan fáin még megrezen egy-egy levél,
s míg smaragdra csípi őket a dér,
a vastag hajnali ködben a Kálváriáról
lovak és angyalok
indulnak szárny nélkül, gyalog
messzi vidékek felé . . .

A rakodópart alsó kövén J. A.,
a legsúlyosabb angyal ül.
Kalapja elszáll, a Dunába merül.
Lila fecskék és Tandori-gerlék
– szinte odafagyva –
a villanydrótokon.

Nem tűzoltók, nem vadakat terelő juhászok –
rendőrök uralják a terepet;
Új Messiások
tanulják a szerepet.

Lovak és angyalok, távol Szerbiától.
(Mi a közel és mi a távol?)
Pislákoló olvasólámpák alól
Bebe Tescovina szeme világol.

Csak ülni az ablak előtt. Nézni a lángot.
(Olvasni *ezt* a világot?)
Ülni és nem gondolni másra,
csak várni, hogy jönnek az érsekek
egy nagy, végeláthatatlan látogatásra.

A KÖLTÉSZET HATALMA

Hát kijöttem ide az erkélyre
– a Kálváriára vagy a Belgrádi *kejre*?
Mellékesek a távlatok.

Azon a vasárnap délutánon
nyitva voltak az ablakok,
s úgy becsapódott a léghuzat,
hogy kapaszkodni kellett.

S hogy mi adott
bátorságot és erőt?
Sok fölösleges dolog mellett
megtanultuk, hogy *szürkület*,
meg *jambusok*,
s hogy jó, hogy van mibe beléfogózni.

Már jegecesednek bennünk a jégcsapok.
A közelítő tél szele csapkod
ajtót, ablakot.
De előbb Kosztolányi őszi reggelije
piros kockás abroszon
egy római alagsori hosszú asztalon.

(Hogy jáspisszín körtével jóllakni nem lehet?)
Otthoni sonka és szalonna –
azt esszük hétszám-
ra (s még teljes a létszám).
A hétfői szalon ma
egész nap nyitva tart.

Nem kicsi a tét
(olvas itt még valaki Bakát és Tandori D.-t?):
Mire véget ér a lakoma,
már készen áll Szytyepan Pehotnij
ezredvégi testamentuma.